גליון היזוק לגבהות הלב ורוממות הדעת

על משכנות הרועים

רש"י: "התבונני בדרכי אחותיך הריחטונים, שקבלו תורתי ושמרו משמרתי ומצותי, ולכי בדרכיהם"

מכבשונו של רבינו מרן הגאב"ד הגאון האדיר רבי **צבי פרידמן** שליט"א

גליון מס' 91 - כסלו תשפ"ז שנה ח'

מסורת ההלכה

שיעור ליל שבת פרשת מקץ תשע"ו

הדלקה בבית ומחוץ

מכתבי תלמידים

המשך בעמ' 3 <<<

הדלקה בחוץ או בפנים

מצוות נרות חנוכה להדליקם על פתח חצרו מבחוץ. ואיתא בשבת דף כב: אמר רבא הדליקה (את החנוכיה) בפנים והוציאה לחוץ, לא עשה ולא כלום. ומכאן מוכיחה הגמ' שהדלקה עושה מצוה, והיות וההדלקה נעשתה בפנים לא יצא, שאם נימא שהנחה עושה מצוה, הלא בהניחו בחוץ יצא. מבואר כאן שמדינא דגמ' המדליק בבית במקום להדליק בחוץ, לא יצא.

ומה שבזמן הזה מדליקים בפנים, הוא ע"פ המבואר בגמ' שבשעת הסכנה מדליק על שולחנו. דהיינו כיון שדרים בין הגויים וסכנה עבורם להדליק בחוץ, יוצאים ע"י הדלקה בפנים. ומבואר במ"ב שבזמננו יעד ההדלקה לפרסומי לבני הבית, ויוצא כן מלכתחילה.

ויש לעיין במי שדר בזמן הזה במקום שאפשר להדליק בחוץ, והוא מדליק בפנים, האם יוצא יד"ח.

הדליק בפנים והוציא לחוץ

ההלכה הנזכרת של רבא מובאת בשו"ע סימן תרע"ה, אלא ששם נאמר שהטעם שהמדליק נרות בבית ומוציאם לחוץ לא יצא, הוא מחמת שבעצם הוצאתם החוצה נגרם חשש, שהרוחה אומר שלצרכו הדליקם.

והוקשה למ"ב דמאחר וקיי"ל דהדלקה עושה מצוה, מדוע לא הביא את טעם הגמ', שמן הדין הוא שאינו יוצא.

ומבאר שהמדובר בזמננו שמקום ההדלקה בפנים, ולא שייך טעם הגמ' הנ"ל, מ"מ לא יצא, מטעם דהרוחה אומר שלצרכו הדליקם.

והנה זמן ההדלקה - חצי שעה. ואי נימא שבזמננו אין מקום להדלקה בחוץ, הרי בגוונא שבחלק מהזמן הזה דלקו בחוץ, בלאו הכי לא יצא, ויקשה מדוע הוצרך לטעם דהרוחה אומר, הלא בלא"ה לא יצא. ומוכח מזה, שגם בזמננו יוצא בהדלקה שבחוץ.

ונמצא שהמדליק בפנים ומוציא החוצה, דמי למי שבזמננו, מדליק בפנים ואח"כ מעבירה למקום אחר, דמן הדין יצא. והא דנוקט השו"ע דלא יצא, הוא מטעם אחר הנזכר אף הוא בגמ', דהרוחה אומר לצרכו.

והנה הציור בשו"ע, שאחר ההדלקה מעבירה להמשך ההדלקה בחוץ, הרי דמיירי במצב שההדלקה בחוץ היתה אפשרית, הרי חזינן שאף כשאפשרית ההדלקה בחוץ, יוצאים בזמננו גם בהדלקה בבית. ועיין במ"ב דה"ה בהדליק בחוץ והכניס פנימה יצא מן הדין, ורק מחמת הגזרה הנ"ל, לא יצא.

זמן ההדלקה בחוץ

איתא בסימן תרע"ב דיקפיד להדליק בתחילת הזמן כשיעור

בדרכי אבותיך

משא התקופה מליבן של ישראל רבינו מרן הגאב"ד שליט"א

על סערות התקופה, גזירת הגיוס, ההפגנות הסוערות של בני הישיבות ואברכים מוסרי הנפש שהוכו ונפצעו עד זוב דם, למען הצלת עולם התורה והישיבות מגזירת השמד, ובענין הבחירות שעברו.

בעצרת הזכרון המרכזית במלאות חצי יובל להסתלקותו של רבינו הגדול ראש גולת אריאל
מעביר ומנחיל ההשקפה הטהורה מרנא בעל 'האבי עזרי' זיע"א - בב"ב

מרן האבי עזרי זיע"א

בכל דור יש רק יחידים שיכולים למסור את הדרך

המשנה באבות אומרת 'משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים וכו'. מסירת התורה שבעל פה, וכל פרקי אבות, זה המשך התורה שבעל פה, ובכל דור ודור עברה ונמסרה התורה שבעל פה ע"י יחידים, וכמבואר ברמב"ם רשימה שלמה שזה מסר לזה וזה מסר לזה. היו הרבה תלמידי חכמים בכל הדורות, אבל רק יחידים היו שהם אלו שמסרו את התורה שבעל פה.

בתקופת מאה השנים האחרונות מוסרי התורה שבעל פה, הם מרנן החזו"א והבריסקער רב, למרות שהיו הרבה תלמידי חכמים באותו הזמן, אבל מי שמסר את ההשקפה ואת הרוח - זה רק הגדולים האלה, ואחרי כן מרנן הסטייפלער והרב שך, הם המוסרי התורה שבעל פה, הם מסרו את הרוח, של השקפת התורה האמיתית, אם לא - הכל היה חלילה משתנה. בדברנו על מרן הרב שך, לא נתייחס כרגע לגדלותו ולדבקותו - בתורה, ולירא שמים שלו ומידותיו הנאצלות, אלא רק לייעודו כמוסר ההשקפה הנכונה, בהיותו חוליה בשרשרת מוסרי התורה שבעל פה.

כה היחידים - לדעת מתי לשבור

מסירת התורה התחילה במשה רבינו, והתורה בסופה מהללת את משה רבינו, 'ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ד' פנים אל פנים' וכו', והתורה מסיימת 'ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל', ומבאר רש"י (ד"ה לעיני כל ישראל) שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם, שנאמר ואשברם לעיניכם, והסכימה דעת הקב"ה לדעתו, שנאמר אשר שברת - יישר כחך ששברת, עכ"ל. **התורה לא מספידה אותו שהיה צדיק ומתמיד ופרוש, אלא ולכל היד החזקה לעיני כל ישראל - ששבר את הלוחות, היה לו את האומץ לשבור את הלוחות, למרות שהקב"ה לא אמר לו לעשות כן, כיון שהוא הבין שאם יש עבודה זרה וריקודי עבודה זרה וליצנות, אין מקום לתורה, ולכן שבר את הלוחות, ואת זה התורה משבחת!**

כך עשה מרן הרב שך זיע"א, הוא שבר את היהדות החרדית, שמתחילה כולם היו במפלגה אחת. והסיבה לזה היתה שהוא חשש שחב"ד ישפיעו וישנו את כל האוירה של היהדות החרדית בארץ ישראל. אני דיברתי איתו על זה ושמעתי ממנו זאת, וכן בעיתון המבט שהופיע על מרן הרב שך ראה בזה רפורמה בכל היהדות, ולכן הוא שבר את האחדות של אז. כולם לא הבינו זאת, אפי' בתוך המחנה, כיון שלא הבינו אותו, ולמרות זאת הוא עשה את זה, כיון שהוא הבין שאם יש קצת לאומיות וקצת ציונות, וכ"ש כשיש הרבה, אין קיום לעם ישראל, ולא ישאר כלום! זה היד החזקה של משה רבינו, וזה היד החזקה של מרן הרב שך!

החשש הגדול מתממש

עכשיו הגיע זמן של גזירת הגיוס, וכמו שהסבירו פה שאנשים לא יכולים להתנתק מרוח הציונות, והתקיים מה שמרן הרב שך כ"כ חשש. הציונות החרדית חדרה לכולם, הלאומיות, ולא יכולים להתנתק מזה, ואוהבים את זה. וכמו שמרן החזו"א אמר לכ"ק הרבי מסאטמאר זיע"א, איני מפחד מהגזירות של המדינה, אלא אני מפחד שיאהבו את המדינה ושאר הדברים האלה, ואז הם לא יוכלו להתנתק מהם. ולכן הם לא יכולים לסבול את ההפגנות, ואינם מסוגלים להמנע מלהצביע לכנסת, מזה מרן הרב שך חשש. מרן הרב שך הביא דברי חז"ל 'אין בן דוד בא, אלא כשיעשו תשובה', אין דברים אחרים שיכולים לעזור, ואין גאולה אחרת.

ומי שנגוע באהבת המדינה, זה לא רק עבודה זרה בשיתוף, אלא חסר לו בכל האמונה בקב"ה, יש רק אמונה אחת בעולם, שד' אחד, ואין שום בעל ערך בעולם, 'הוא תהלתך והוא אלוקיך', אבל מי שמהלל דברים אחרים, כבר לא מהלל את הקב"ה. וגם אם הוא עדיין מאמין בקב"ה זה כבר לא שווה הרבה, ד' אחד פירושו שאין שום משהו ובעל ערך בעולם, זה נקרא 'ואהבת את אלוקיך בכל לבבך'.

יש את הציונות הדתית ששולחים את בניהם לצבא, ושבעים אחוז מהם נעשים חילונים, ולא אכפת להם, האם זה נקרא דתיים?! ויש ציונות חרדית שלא יכולים להיות בלי הערכה למדינה ולצבא, וזה גורם לכל גזירת הגיוס לצבא, שאם היו רואים שכל הציבור החרדי חזק נגדם כמו סאטמאר, לא היו עושים את גזירת הגיוס. וכן אמר לי מרן ראש ישיבת בריסק הגאון האדיר רבי משולם דוד סולובייציק זצוק"ל בנו של מרן הרב מבריסק.

המשך בעמ' 2 <<<

המשך מעמ' 1 <<<

אין חילוק בינינו לבין סאטמאר

בעיתון הביאו ציטוט ממקום אחר שמרן הרב שך אמר אני סובר כמו הרבי מסאטמאר, אני נגד המדינה, לא צריך מדינה, זה רק מזיק, זה רק רדיפת הדת, אין שום ויכוח בינינו, אלא רק בדרכי המלחמה, אבל לא בעיקרון של הדברים. לפני שנים מחמת צורך מיוחד כתבתי מכתב לחוגים מסויימים בארצות הברית, שידעו שאנחנו לא הולכים לבחירות. כמה מראשי הציונות החרדית ובאו אלי הביתה והתחילו לצעוק איך אני כותב כזה מכתב, אמרתי להם הרי זה מציאות שאיננו הולכים להצביע בבחירות. אבל הם בשלהם, לא, לא צריך לכתוב את זה, ולא צריך לפרסם את זה, והיה ויכוחים וצעקות. וידידי הגאון הגדול רבי ברוך שמואל הכהן דויטש זצוק"ל גם חתם על המכתב הזה, ואמר לי ברור שאם מרן הרב שך היה חי היום, הוא לא היה הולך לבחירות! ולכן הוא חתם על המכתב.

התורה מלמדת אותנו שאי אפשר להיות גם וגם, או עד הסוף בצד אחד או עד הסוף בצד השני. וכמו שאליהו הנביא אמר בהר הכרמל 'אם ד' הוא האלוקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו, אם אדם יש לו ערכים אחרים - לכו אחריו, זה מסוכן שני הדברים ביחד. המלחמה בגיוס זה רק בצורה הזאת, וכפי שדברו כאן שאנחנו שוללים עד הסוף, כל שייכות ואהדה לציונות ולמדינה, רואים בזה רע גמור, ואין לנו אלא רק אין עוד מלבדו, ואם לא, לא שייך שיעמדו בנסיון של גזירת הגיוס.

איך עצר מרן החזו"א את גזירת שירות לאומי לבנות?

איך מרן החזו"א זיע"א עצר את גזירת שירות לאומי לבנות, הרי הוא היה כמעט יחיד בזה. כולם ויתרו בזה. אני עוד זוכר את זה שרצו לעשות כל מיני פשרות, ומרן החזו"א אמר שום פשרה איני רוצה לשמוע מכלום. באו אליו כל מיני שליחים ושאלו אותו היכן כתוב בתורה ששירות לאומי ביהרג ואל יעבור. **והצורה שהוא עצר את זה היתה ע"י שהוא אמר לבן גוריון שר"י אם אתם רוצים לבצע את גזירת שירות לאומי לבנות תצטרכו לשפוך דם! וכשהוא שמע שישפך דם הוא נרתע מזה. היום כבר נשפך דם בהפגנה! ורק זה מה שיכול לעצור את גזירת הגיוס, רק מלחמה עד הסוף!**

וחוץ מעצם המלחמה כלפי אחרים, מרן ר' שמואל אויערבאך זצוק"ל הורה 'להתנתק מהם ומהמונם לגמרי' לגמרי. רק ע"י שנתנתק מהם ונתחזק בזה אז נוכל להילחם. וכמו שהגאון רבי יעקב ונדרוולדה שליט"א הזכיר קודם שיש כאלה שרואים במדינה איזה צד שני, שקצת צודק, או אפי' הרבה צודק. אם כך הדבר, אי אפשר להילחם! רק אם אין צד שני, וכל הלאומיות והמדינה והצבא שקר, זה לא יהדות, ולא אנושיות, ולא כלום, ולא תנ"ך אלא שריפת התנ"ך, רק אז אפשר להילחם נגדם.

בזאת אני בוטח

וכבר אמר דוד המלך בתהילים 'אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח', ומבאר השפת אמת אני בוטח במלחמה. כיון שאם יש מלחמה זה מה שמחזק אותי. כך אני שובר את הצלמים. כמו שאברהם אבינו שבר את הצלמים. לכאורה מה יצא לו מזה, האם זה השפיע על מישהו? אלא שע"י שבירת הצלמים הוא השפיע על עצמו שיהיה חזק, כדי להיות חזקים צריך לשבור. מי יודע מה יהיה עם גזירת הגיוס, **אלו שהשתתפו בהפגנה עליהם איני מפחד, אותם לא ישברו, הם הרי נלחמו, והרבה מהם אמרו לי שבהפגנה התחזקו באמונה השלמה, והבינו יותר לעומק על מה נלחמים כאן, זה עצמו כבר שווה, אלף שיחות מוסר זה שווה, זה נותן את הכח להילחם, שחיים את זה שהכל זה אפס אפסים. ישיבת בית יוסף, כתוב 'בית יוסף להבה', לא סתם אש, אלא להבה, להבות של אש.**

אין דרך לנצח, אם רוצים להיכנע ולעשות גיוס, יעשו גיוס. הם משחקים פה כל היום, ומסכימים לחמישים אחוז, אם חמישים אחוז טוב, אז גם מאה אחוז טוב שילכו לצבא! כי אם הבעל - לכו אחריו. אין דבר כזה חמישים אחוז, אין שום סיכוי לביטול גזירת הגיוס ע"י הפשרות, אלא רק להראות להם שלא יעזור להם שום דבר, וההפגנה הזאת מראה את זה לכל העולם, הכל מצולם היום, ומראה לכל העולם.

הדם שנשפך יביא לביטול הגזירה

הראו לי כרזה שכתוב על זה 'נמות ולא נתגייס' והכל מלא דם, הדם הזה שווה! כי זה המלחמה, ואין משהו אחר, הרי שהחזו"א אמר לב.ג. שישפך דם הוא נרתע, ואם נראה להם שנשפך דם וישפך דם ואפי' תהרגו אותנו - אולי זה ירתיע אותם!

כתוב הזהרו מן הצבועים, כמה יש היום שמזייפים את מרן הרב שך, רוצים לעשות אותו גם חלק מהציונות החרדית, וזה בזמן שהוא עשה משבר בתוך הציבור החרדי רק בגלל זה, שחשש מחיידקים של לאומיות וכאלה דברים, ועל זה מסר את נפשו. הוא ממוסרי התורה שבעל פה, וכמו בכל הדורות שהתורה לא נמסרה לכל הרבנים, אלא ליחידים, כמו כל התנאים בפרקי אבות שמסרו את התורה איש מפי איש דור אחר דור, וכמו שהרמב"ם מעמיד רשימה שלמה בזה, ומרן הרב שך שייך לרשימה הזאת, אחרי מרנן החזו"א והבריסקער רב.

שבירת הצלמים של דורנו

כל מה שעשה אברהם אבינו, כתוב בחז"ל זה מעשה אבות סימן לבנים, אברהם אבינו אמר אם יש צלמים צריך לשבור אותם, כן סימן לבנים, **איך היום שוברים את אליל הלאומיות? רק ע"י הפגנות, ושלא משתתפים בבחירות, וכך מבחינתך שברת את הכל, לעגת מהכל. לא סתם אלו שמנסים להתחבר אליהם, לא יכלו לעמוד בנסיון הזה. אין תועלת בכנסת, שישלחו נציגים כמה שהם רוצים, לא מפריע לי, הם לא יעשו כלום כמו שעד היום לא עשו כלום, הם לא אשמים, הכנסת זה לא הנושא בכלל, יש כאן בג"ץ שהם השולטים, כל הכנסת זה תיאטרון בובות שנשלטות על ידי אחרים, כל הבחירות אמרו שיצילו את המצב, מה הצילו עד היום?! חמש עשרה שנה עברו מאז שזה התחיל גזירת הגיוס, השלו את כולם לא יהיה כלום לא יהיה כלום, א"כ למה עכשיו ממשיך אותו דבר?**

כמה שווה הסיסמא הזאת 'נמות ולא נתגייס', וכמה זה שווה אחד שהולך עם גבס ברחובות, וכולם רואים את המלחמה, כמה זה שווה! אמנם אנחנו מיעוט קטן, אבל כולם יודעים כמה זה מחזק את כולם!

שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא

כל הדורות מה החזיק את עם ישראל, יש דבר קטן שהחזיק הרבה. כל פעם שעברו ליד כנסיה היו יורקים, זה לא אסתטי כ"כ, אבל כך עשו, והיו אומרים 'שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא'. אנחנו לא עושים זאת, **אבל אי ההצבעה בבחירות - זה היריקה הכי גדולה, יורקים על כל המדינה, ומי שברח מזה, ברח מהיריקה שהיתה פעם על הכנסיות. הפגנה בלי רישיון, בלי תיאום עם המשטרה, חוסר הכרה בכל הגוף הזה שנקרא מדינה, זה היריקה הכי גדולה שיש, וזה מה ששמר את היהדות בכל הדורות!**

הגאון רבי יעקב ונדרוולדה שליט"א אמר שצריך להיות מאושרים, למרות כל החושך הגדול צריך להיות מאושרים שאנו זכינו להיות הניצוץ של האור שנשאר, שיודע את דרך המלחמה האמיתית, וזה משפיע על כולם!

'הרוח עוקרתו והופכתו על פניו'

כתוב במשנה באבות (ג יז) 'רבי אלעזר בן עזריה אומר כל שחכמתו מרובה ממעשיו למה הוא דומה, לאילן שענפיו מרובין ושורשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו'. ומבאר שם היעב"ץ שהרוחות - היינו המינות והכפירה שבעולם מפילות אותו. מי שחזק בהשקפה הנכונה, כפי שמרן הרב שך שהיה אחד ממוסרי התורה שבעל פה הנחיל, בלי זה כולם נתונים להשפעה. הנה עובדה כולם נגועים בזה. וצריך לעקור את הנגיעות בזה. **ההשתתפות בהפגנות זה מנקה את ההשפעות של המינות והכפירה, וזה חוץ מכך שההפגנות מראות לכולם שאין להם שום סיכוי לגזירת הגיוס. כמה צריך לחזור על הדברים האלה, ולהבין שזה לא רק מלחמה בגזירת הגיוס, אלא מלחמה בכפירה ובמינות שיש היום, ומי שחלש במלחמה הזאת, הוא גם חלש בגיוס. ומי שחושב שאנו טועים בדרך המלחמה, שידע שאין שום דרך להילחם, ולא יוכל למנוע זאת, וכידוע מה שהתבטא מרנא רבינו חיים הלוי מבריסק זיע"א שכל המטרה של הקמת המדינה זה להרוס את התורה!**

צורת החינוך על פי תורתנו הקדושה

עלינו להוסיף ולהתחזק ולחנך את כל הילדים ברוח הזאת, כפי שההגדה מלמדת אותנו, 'כנגד ארבעה בנים דיברה תורה', ואחד שאינו יודע לשאול, ומבאר הבית הלוי שזה ילד קטן בגילו, ומחמת גילו אינו מפותח לשאול, ומתאר הבית הלוי שיש בבית ארבעה בנים, וביניהם בן רשע ובן שאינו יודע לשאול, והאב מצביע בפני הבן שאינו יודע לשאול על הבן הרשע, ואומר בעבור זה עשה ד' לי בצאתי ממצרים, - לי ולא לו - אילו היה שם לא היה נגאל! הוא לא יהודי ולכן היה נשאר שם, כך צריך להסתכל!

התקפה של טילים ופצצות אטום

יש כאלה שאומרים מה מיוחד בגזירת הגיוס, הרי תמיד הם עשו לנו צרות. הדבר דומה לאחד שיאמר מה הבעיה שאיראן רוצה לזרוק לפה פצצת אטום, הרי כבר זרקו הרבה טילים, אז מה ההבדל?! עכשיו זה פצצת אטום! כל הגזירות והצרות שעשו עד היום פה ושם, זה היה בבחינת טילים, פצצות פה ופצצות שם, אבל גזירת הגיוס זה בגדר פצצת אטום, הם רוצים לחסל את היהדות שלא ישאר כאן כלום! ויש כאלה שאומרים שזה אותו דבר, היש טיפשות גדולה מזו?! הרי רוצים לעשות חיסול גמור לעולם התורה והיהדות!

יש לנו את הכוחות!

ומול זה - דרך המלחמה כמו שדיברנו, כמובן שאין זה המלחמה שלנו, הרי אם הקב"ה לא יעזור, לא יעזור לנו כלום, אבל הקב"ה תובע מאתנו שנעשה מה שאנו יכולים לעשות, הוא לא תובע מאתנו שנעשה מה שאיננו יכולים לעשות. כמו שרואים בפרשת השבוע בעקידת יצחק שהקב"ה תבע רק ממי שיכול לעמוד בניסיון, **הקב"ה לא מנסה אותנו בדברים שאיננו יכולים לעשות, אבל מה שקצת נתבע ממנו, את זה אנחנו צריכים לעשות במקסימום, להילחם ולהפגין, ולצחוק מכל הגזירות שלהם, ולא לפחד לא מסנקציות, ולא מכל העונשים שלהם. הנה עכשיו היה הפגנה, ואחרי זה עצרו כמה ושחררו אותם, לא חסר להם הפגנות. אין משהו אחר, הפגנות מצד אחד, ומצד שני הסברה בכל המקומות כמו שעושה ארגון 'עם קדוש' שמסביר את הרוע של הציונות, את הגזירות של נבוכדנצר, שרוצים לעקור את כל התורה מהשורש ממש, שלא ישאר כלום, זה שני הדברים שעושים, וזה המקסימום שניתן לעשות.**

החינוך להשקפת גדולי ישראל האמיתיים

וכן ברוח הזאת צריך להיות החינוך של הבנים והבנות, וב"ה יש ישיבה אחת שמחנכים ככה, ישיבת 'בית יוסף', וכן יש סמינר לבנות 'החדש' יש שם תוצאות נפלאות. מי שרוצה שהבנים והבנות שלו ילכו בדרך התורה באמת, צריך לשלוח למקומות האלה, למקומות הראויים, לקרוא את העיתונות הראויה 'המבט' ו'פעימה' 'על משכנות הרועים' ו'קו המיוחד'. זה עולם אחר, עכשיו שאנו מדברים על זכרון מרן הרב שך, כל אלה המשך של רוח הרב שך שעשה את הכל כדי שלא יקרה מה שקורה היום. וזה לא ענין של הרב שך, אלא כבר ממשה מסיני, הרי משה רבינו שבר את הלוחות על זה, וגם היום מתבטאת שבירת הלוחות בצורה כזאת, זה המשך של כל ההיסטוריה היהודית, ולא של מרן הרב שך, הוא שמר משמרת הקודש.

ומי שהולך בדרך הזו, בדרך של מרן ר' שמואל שהמשיך את הדרך הזו, לא צריך לפחד מאף אחד, וד' יהיה בעזרנו, ורואים את הסייעתא דשמיא עם כל הפגיעות שלהם עם הרימונים והכל, ברוך ד', זה הדרך היחידה להצלת היהדות והצלת עצמנו, ונזכה שיקוים בנו שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו - והקב"ה מצילנו מידם, ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

קחו חלק בפעילות ההצלה של 'עם קדוש'

עם קדוש
מושיטים יד להצלה מגזירת הגיוס
בהכוונת מרן הגאון רבי צבי פרידמן שליט"א
שע"י "הקרן למלחמה בגזירת הגיוס"
*5172

*המוקד הטלפוני
*מערך הישיבות
* כינוסים בישיבות
* הישיבות לחלשים
* פרסום והסברה
* "החוטפים הגיעו"
* סיוע וליווי העצורים

לתרומות:
079-969-79-09

גליון זה יוצא לאור ע"י אגודת "עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים" 7470557@gmail.com
ניתן לקבל את הגליונות בדוא"ל הנ"ל, וכן ניתן לעשות מנוי לדיוור ישיר עד הבית לתורמי הוראת קבע, לתרומות ולמנוי ולהארות ולהערות ניתן לפנות במוקדי נדרים פלוס - 'גליון על משכנות הרועים', ובנדרים פון 03-7630585 שלוחה מס' 3695

נתרם לרפואתו השלמה של הילד דב אליהו בן רבקה לרפו"ש בתוך שח"י

נתרם לרפואת מרת ציפורה בת חייה קיילא לרפו"ש בתוך שח"י

נתרם לרפואת מרת רבקה בת אסתר לרפו"ש בתוך שח"י

נתרם לרפואת ה. בת. ש. לרפו"ש בתוך שח"י

נתרם להצלחת ר. מ. זכות התורה תעמוד להם ולב"ב

קו השיעורים
שיעורים שיחות
וועדים מרבינו הגדול
מרן הגאב"ד שליט"א
03-74-70-557
קול הלשון
מספר ישיר
073-2951298
ניתן להורידו את הגליונות
בעמדות קול הלשון
ניתן להשיג
'קונטרסי השיעורים'
על מסכתות קידושין וב"מ,
שנמסרו בהיכל ישיבת
'בית יוסף'
מרבינו מרן הגאב"ד שליט"א,
בישיבה הקדושה -
בס"ד יצא לאור קונטרס
נוסף משיעורי רבינו
מרן שליט"א
על מסכות 'ב"ב ומכות'
שיעורים שנת תשפ"ו

ביאור ומקור פסק רשכבה"ג מרן הרב מבריסק זיע"א בענין "ההפגנות" על 'גזירת גיוס בנות' שהם ב'יהרג ואל יעבור'

מתוך השיחה השבועית מרבינו מרן הגאב"ד שליט"א פרשת כי תשא תשפ"ב

שאלו אותי שבוע שעבר הרי בהפגנות יש מכות ויש סיכוי להפגע, ומנין המקור להסתכן בזה, ידוע מה שהבאנו כמה פעמים מספר הזכרון שיצא על אחיו של מרן ר' רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל הגאון הגדול רבי רפאל דוד זצ"ל שהגיעו רבנים מארה"ב למרן הבריסקער רב זצוק"ל ושאלו אותו הרי מעכ"ת התנגד תמיד להפגנות א"כ מדוע בהפגנה על גיוס בנות הורה להשתתף, וענה להם שיש לו קבלה מאביו מרן ר' חיים שהציונים חשודים על שפיכות דמים, לכן מתנגד להפגנות, אבל על גיוס בנות יהרג על יעבור ע"ז צריך להפגין, לכאורה לא מצאנו יהרג ואל יעבור אלא על מי שכופין אותו לעבוד עבודה זרה, ולא מצאנו שצריך ללכת ולהפגין ולהסתכן אולי יהרג עבור משהו אחר שעי"ז ימנע מללכת למקום שהוא ביהרג ואל יעבור, ועוד דהנה כתוב בשו"ע שאם גוים לקחו את בתו אפי' שאין כ"כ סיכוי, צריך לחלל שבת כדי להצילה מהשמד, מה שלא מצאנו בשום מצווה, לא מחללים שבת עבור קיום מצות מצה או לולב, מבואר כשיש סכנת שמד יש מצווה לחלל שבת, אבל לא כתוב שצריך ללהרג כדי למנוע שמד, ומנין ההיתר של מרן הבריסקער רב לזה?

בכל הדורות רואים כשזה מלחמה כללית הדין - יהרג ואל יעבור

ונראה דהנה ראינו כן במהלך הדורות בעם ישראל, דהנה כתוב ביהושע (פרק כב) בחלוקת הארץ 'וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה בָנָה בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשֶּׁה אֶת הַמִּזְבֵּחַ וכו' וַיִּקָּהֲלוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁלֹה לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם **לַצָּבָא**' - למלחמה, ובמלחמה נהרגים, ולכאורה הרי אין שום הלכה להרג כדי שאחרים לא יעבדו עבודה זרה, ומדוע כל עם ישראל יצאו להלחם, וכתוב שם ששלחו אליהם משלחת ככתוב 'וַיִּשְׁלְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי רְאוּבֵן וְאֶל בְּנֵי גָד וְאֶל חֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶת פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, וַעֲשָׂרָה נְשִׂאִים עִמּוֹ וכו', ושם מבואר שנוכחו לדעת שאין כוונתם לעבודה זרה ולכן לא נלחמו, אבל מתחילה היה בדעתם כן לצאת למלחמת מצווה.

כן מצאנו גם בנביא שופטים בענין פילגש בגבעה, שכמה מבני בנימין חטאו חטא מאד חמור, וכתוב שם (פרק כב) 'וַיֵּצְאוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן וְעַד בְּאֵר שָׁבַע וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל ד' הַמִּצְפָּה, וַיִּתְיַצְּבוּ פִּנּוֹת כָּל הָעָם כֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְהַל עַם הָאֱלֹקִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי שֹׁלֵף חָרֶב', ממצרים יצאו שש מאות אלף כאן היו ארבע מאות אלף שולפי חרב לא שומרי הכלים וכו', 'וַיָּקֻמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית קֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בָאלֹקִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה לָּנוּ בַּתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֹּאמֶר ד' יְהוּדָה בַּתְּחִלָּה', מבואר שהם שאלו באורים ותומים רק מי יצא בתחילה, אבל לא שאלו האם לצאת למלחמה - זה היה פשוט להם, וממשיך שם הפסוק 'וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עִם בִּנְיָמִן וַיַּעֲרְכוּ אִתָּם אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל הַגִּבְעָה, וַיֵּצְאוּ בְנֵי בִנְיָמִן מִן הַגִּבְעָה וַיַּשְׁחִיתוּ בְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אָרְצָה' דהיינו שבשלב זה נצחו בני בנימין ונהרגו עשרים ושנים אלף, ולא חזרו בני ישראל, אלא ממשיך הפסוק 'וַיִּתְחַזֵּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּסִפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, וַיַּעֲלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי ד' עַד הָעֶרֶב, וַיִּשְׁאֲלוּ בד' לֵאמֹר הַאוֹסִיף לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי, כאן הם כבר כן שאלו אחרי שנהרגו עשרים אלף 'וַיֹּאמֶר ד' עֲלוּ אֵלָיו', 'וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, וַיֵּצֵא בִנְיָמִן לִקְרָאתָם מִן הַגִּבְעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּשְׁחִיתוּ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנַת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אָרְצָה כָּל אֵלֶּה שֹׁלְפֵי חָרֶב, וַיַּעֲלוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית קֵל וַיִּבְכּוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי ד', וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא עַד הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי ד', וַיִּשְׁאֲלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בד' וכו' וּפִינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן עֹמֵד לְפָנָיו בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאוֹסִף עוֹד לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי אִם אֶחְדַּל וַיֹּאמֶר ד' עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ בְיָדֶךָ וכו', וַיְהִי כָל הַנִּפְקָדִים מִבִּנְיָמִן עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת כָּל אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל', ולכאורה גם כאן קשה הרי אין כאן את הכלל של יהרג ואל יעבור בזה ומדוע ומה היה ההיתר והחיוב לצאת להלחם ולההרג ע"ז.

וזה גם קשה על משה רבינו ששלח את הלוים להלחם - שימו איש חרבו והרגו וכו', הרי ודאי שיחזירו מלחמה וגם להם יש חרב ויש סיכון ברור להרג, וע"ז אין יהרג ואל יעבור, אלא הפשט בזה שכל הכללים של יהרג ואל יעבור זה כמו בשו"ע שהבאנו על בתו וכדו', אבל כשיש בעם ישראל חורבן רוחני, עושים ע"ז מלחמה, ובמלחמה יש גם נופלים, שונה מלחמה כללית ממלחמה של יחיד, וזה משה רבינו לימד, כל פרשתנו נכתבה בתורה לא בשביל לספר היסטוריה - אלא ללמדנו כשמתגלית בעם ישראל תופעה של התדרדרות לתרבות של עבודה זרה, אין לשבת בשקט אלא יש לנהל מלחמה כללית של נגד ע"ז בסגנון של מי לד' אלי', יש מלחמה ובזה יש להביא בחשבון שעלולים להיות נפגעים.

לפ"ז מה שאמר מרן הבריסקער רב זצוק"ל על ההפגנות על גיוס בנות שזה ביהרג ואל יעבור, כוונתו שבדרגה הזו של גזרה כוללת של יהרג ואל יעבור זה זמן שצריך לעשות מלחמה, אבל לא על כל עבירה עושים מלחמה, הוא לא הכריע לעשות "מלחמה" כי זה סכנה, אבל שהגיע לרמה כזאת של גיוס בנות שזה חיסול התורה ועם ישראל על זה צריך מלחמה, וזה משהו אחר וצריך להלחם גם אם אפשר להיפגע מזה,

לעילוי נשמת
הגאון הצדיק **רבי שלו' מרדכי** בן **רבי יצחק הכהן שבדרון** זצוק"ל
נלב"ע כ"ב כסלו תשנ"ח
נתרם ע"י נכדיו וניניו מוסרי הנפש למשפחת אריאל

לעילוי נשמת
לוחם מלחמות ד' הגאון הצדיק **רבי יצחק** בן **מאיר שרפהרץ** זצ"ל
נלב"ע יד' כסלו תשפ"ג
נתרם ע"י בני המשפחה

לעילוי נשמת
הרה"ח **רבי דוד נחמן** ב"ר **יעקב בלוי** זצ"ל נלב"ע בשם טוב כ"ב כסליו תשע"ב הונצח ע"י נכדיו שיחיו

נתרם לעילוי נשמת
הגאון **רבי מרדכי** בן הגאון הצדיק **רבי שלום** זצ"ל
נלב"ע ז' חשון תשפ"ז

נתרם לעילוי נשמת
האשה החשובה **מרת ציפורה** בת **הרב שאול ויסלובסקי** ע"ה
נלב"ע ד' כסלו תשפ"ג

נתרם לעילוי נשמת
הרבנית הצדקנית **מרת שרה סימון** בת **רבי אברהם** ע"ה
נלב"ע כ' חשון תשפ"ז

מסורת ההלכה

המשך מעמ' 1 <<<

חצי שעה, כי זהו הזמן שבו מצויים בני אדם ברה"ר, דאחרי כן כבר אין להדלקתו ערך. אמנם בהמשך מבואר שבדיעבד אם השתהה עד שעברה החצ"ש, עדיין יש לו תקנה להדליק בביתו כשיעור חצי שעה, דזהו מקום ההדלקה בזמננו, ובתנאי שיהיו בני הבית נעורים, והפרסומי יעשה ביחס אליהם.

הרי דהאפשרות להדליק בבית אמורה גם כשהיתה אפשרות מרווחת להדליק בחוץ, שהרי הבית נאמר בתור בדיעבד. וגם למדנו מכאן דמי שיכול להדליק בחוץ לכתחילה, עליו להעדיף לעשות כן, אף שגם בהדלקה בבית יוצא מלכתחילה.

עוד כתב המ"ב שבהמתין מעט מלהדליק, ונותרה לו רק רבע שעה הראויה להדלקה שמבחוץ, ידליק בחוץ. ויש לעיין דכיון דיוצא גם בבית, לכאורה היה עדיף להורות לו, שידליק בבית לפני ב"ב חצי שעה, ויצא כפי השיעור דלכתחילה. וראיה מכאן, שיש עדיפות יתרה להדלקה בחוץ, אף שבהדלקה בפנים יוצא מלכתחילה.

דעת החזון איש

וידועה דעת החזו"א שבהדלקה בפתח החצר או בפתח הכניסה לבנין המגורים שבזמננו אין יוצאים כלל, נמצא שהדלקה בחוץ שייכת בעיקר בדר בקומת קרקע, כאשר פתח ביתו נשקף לרשות הרבים, ומדליק בפתח ביתו מבחוץ. (וישנן בעוד דוגמאות שכיוצא בזה).

בענין הדלקת האור הנוסף

הדלקת אור נוסף

מבואר בשו"ע בסימן תרע"א ס"ה שהמדליק נרות חנוכה בביתו, צריך להדליק בחדר אור נוסף. ובטעם הדבר ביאר הביה"ל כדי שיהא ניכר שאת נרות החנוכה הדליק למצוה ולא לצרכו לשם אור. ובסימן רע"ג סקט"ו מבואר שלא יניחנו סמוך לנ"ח, כי עדיין יאמרו שאת כל קבוצת הנרות הדליק לצרכו.

בסימן תרע"ג ס"א נאמר שנוהגים להדליק את נר השמש. וכ' המ"ב בסקי"ד שזאת מלבד הנר הנוסף הנזכר לעיל. הטעם לנר השמש, שאם יבוא להשתמש לאור נרות החנוכיה, ישתמש לאורו, ולכן מקומו סמוך לנ"ח, אך הזהיר השו"ע שלא יסמיכנו קרוב ממש לנרות. וכתב המ"ב בסי' קי"ז שלא יסמוך על השמש בתור האור הנוסף, אלא טוב שמלבד זה, ידליק את הנר הנוסף, וכאמור שלא בסמוך לנ"ח.

ויש לעיין האם יש להקפיד על כך גם אחר החצ"ש, שאם ידלקו אז הנרות בחדר חשוך, יתלו שהדליקם לצרכו כבר מההתחלה, או שאחר חצ"ש אין לחוש. ולענין זה נקדים הא דלהלן.

טלטול החנוכיה ממקום למקום

בסימן תרע"ה ס"א נאמר, שיש להזהר שלא להעביר את הנרות הדולקים בפנים הבית ולהניחם בחוץ להמשך קיום מצות ההדלקה, וה"ה להפך, והעושה כן לא יצא ידי"ח. וטעם הדבר, שלא יאמרו דלצרכו הדליקה. ומבואר במ"ב בסק"ו, שע"פ הדרכי משה, אף בשכל ההדלקה בבית, יש להזהר שלא יעבירנה ממקום למקום מאותו החשש, אלא שבזה יצא בדיעבד, כי בני הבית יודעים שהדליק למצוה. שמע מינה, דאחר חצ"ש אין מקום לחשש שיאמרו לצרכו הדליקה. ומאחר וכן הדבר, נראה שאין צורך באור הנוסף אחר חצ"ש.

אכן כבר העירו, שבסימן תרע"ב מביא השעה"צ סקיב מש"כ הדרך החיים, דגם אחר החצ"ש אסור לטלטל החנוכיה ממקום למקום, לפי שהרואה אינו יודע להבחין בין הזמנים השונים, ויאמר להשתמש נטלה. ולפי"ז אולי גם לענין האור הנוסף, יש לדעת הדה"ח, להחמיר כן, ויש לעיין.

החששות בענין טלטול החנוכיה

ובאמת עצם הדבר צ"ב, דמדוע לא הביא המ"ב בסימן תרע"ה לענין טלטול החנוכיה את דברי דה"ח (שהובאו בשעה"צ תרעב), שהרואה אינו מבחין בזמן.

ויש ליישב דבסימן תרע"ה מבואר דהטעם דאסור לטלטל ממקום למקום, הוא מחמת דיאמרו דלצרכו הדליק, ונראה דאין יסוד האיסור בזה משום הטלת דופי באדם מישראל, רק הגדר בזה דמאחר שאין ניכר שהדליק לשם חנוכה, הוי חסרון בפרסומי ניסא, וממילא לא יצא כראוי את מצות הדלקת נר חנוכה. וכיון שכן, הרי מאחר שבחצ"ש הראשונה יצא ידי חובתו כראוי, תו לא אכפת לן, שבהמשך ההדלקה יחשדו בו שהדליק לצרכו, דהלא כבר יצא ידי המצוה בשלמות, וגם הדה"ח יסכים שאין בכך כל חשש.

והא דחשש הדה"ח לטלטול אחר חצ"ש, אינו מחמת חסרון בפרסומי, אלא שמתוך שיראה שמטלטלים החנוכיה, יטעה לחשוב שמותר להשתמש לאורה, ועיין במ"ב בסימן תרע"ב סק"ח, שיש לחוש שיראהו אדם, שאינו מודע לחילוק ההלכתי, בין שימוש לאורם תוך החצ"ש, לשימוש אחר החצ"ש, וינהג אותו אדם, להשתמש לאורה גם בתוך החצי שעה. וכיון שהשו"ע בסימן תרעה נקט, שאיסור הטלטול הוא, משום שיאמרו דלצרכו הדליק, תו אין מקום לאסור לטלטל אחר חצ"ש.

ועכ"פ שמענו, דמצד החשש דיאמרו דלצרכו הדליקה ויחסר בפרסומי ניסא, אין מקום לחוש אחר חצי שעה, ומן הטעם שנתבאר. נמצא שבענין הנר הנוסף, שכל הצורך בו הוא מצד שיאמרו לצרכו הדליקה, אין לחוש אחר חצ"ש, ורשאי לכבות את אור החשמל גם כאשר דולקים עדיין נרות החנוכה.

כינוס חיזוק והוקרה לעשרות בני תורה בחורים ואברכים, פצועי המערכה בהפגנת המסירות נפש במעונו של רבינו מרן שליט"א

דברי היזוק וברכה מרבינו מרן הגאב"ד שליט"א

מסירים את החרפה מכלל ישראל

במה יזכה אדם שהקב"ה יאהב אותו

נאמר בנביא זכריה (יג ו) 'וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה בֵּין יָדֶיךָ, וְאָמַר אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי בֵּית מְאַהֲבָי', אומר הילקוט שמעוני אשר הוכיתי בית מאהבי - המכות האלה אשר הוכיתי "גרמו לי ליאהב לאבי שבשמים".

בית מאהבי - אני אוהב את הקב"ה והקב"ה אוהב אותי!

האם יש דבר גדול מזה שהקב"ה רואה אחד שמקבל מכות בגלל אהבת ד', אז הקב"ה גם אוהב אותו. על עשיית מצוות לא כתוב שהקב"ה אוהב, אבל על מכות כאלה הקב"ה אוהב אותו. כמים הפנים לפנים הוא אוהב את הקב"ה והקב"ה אוהב אותו, איזה דבר גדול יש בזה, שאפשר להשיג את אהבת ד' אליו.

וממשיך הילקוט שמעוני שם 'מה לך יוצא ליסקל על ששמרתי את השבת, מה לך יוצא לישרף על שאכלתי את המצה וכו'', 'מה לך לוקה בפרגול (שוט, שזה יותר קל מהאלות שלהם) על שעשיתי רצון אבי שבשמים'. איזה זכות זאת, וכמו שדיברו כאן שזה הצלת כל עם ישראל! שלא יאומן שציבור כזה קטן, וכנגד זה כולם שותקים, ואומרים סברות לכאן וסברות לשם...

הרי כבר כתוב בנביא (שופטים ה טז) 'לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין הַמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ שְׁרִקוֹת עֲדָרִים', כולם שותקים, סברות ובחירות, אבל מה עם הצלת התורה, אי אפשר להבין את זה - למה יושבת בין המשפתיים. אבל מי שעושה רצון ד', המכות האלה מאהיבים אותו לקב"ה.

בחורים שהסירו את החרפה מעם ישראל

הרמב"ם בספר המצוות מצוה ט' כותב וז"ל '**ונקדשתי בתוך בני ישראל - וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמיתית בעולם**', לא מספיק לשבת וללמוד, אלא צריך לפרסם את ד' בעולם. האם יש פרסום יותר גדול בעולם מזה?! עושים הפגנה עם שלטים 'נמות ולא נתגייס' 'עדיף למות מלהיות חילוני', זה התפרסם בכל העולם ובכל התקשורת בעולם, מיליוני אנשים יהודים וגויים רואים את זה! אומר הרמב"ם שזה קידוש ד' - לפרסם את ד' בעולם, מפרסמים שיש הקב"ה וזה האמת ואין עוד מלבדו. ומי מפרסם את זה? קומץ בחורים ואברכים שיושבים על הכביש, ורואים שהם מקבלים מכות והם לא זזים, כך מפרסמים את האמונה בעולם.

כולם מזועזעים מזה, כולם לא מבינים את זה, איך זה יכול להיות, אבל הרמב"ם שם ממשיך וז"ל '**ושלא נפחד בהיזק שום מזיק, ואע"פ שבא עלינו מכריח לבקש ממנו לכפותינו שלא נשמע אליו, אבל נמסור עצמנו למיתה. ולא נתעהו לחשוב שכפרנו אע"פ שלבותינו מאמינים בו יתעלה**', אפי' אם יבוא אחד ויכפה עלינו שח"ו רק נאמר בפינו שאנו כופרים בקב"ה, ובלב נמשיך להאמין - גם זה אסור. '**וזאת היא מצות קדוש השם המצווים בה בני ישראל בכללם**'.

וממשיך הרמב"ם '**רוצה לומר התרת עצמנו למות ביד האנס בעבור אהבתו יתעלה וההאמנה באחדותו כמו שעשו חנניה מישאל ועזריה בזמן נבוכדנצר הרשע כשצוה להשתחות לצלם והשתחוו לו כל ההמון וישראל בכלל ולא היה שם מקדש שם שמים**', כמו שהיום לא קמים לקדש שם שמים, כן אז השתחוו לצלם ואמרו זה רק כלפי חוץ ושום דבר, '**אבל פחדו הכל והיתה בזה חרפה לכל ישראל** (שכולם שותקים) **על אשר אבדה זאת המצוה מכללם**' (מצוות קידוש ד' פרסום האמונה אבדה, וחסרה מכולם, ולא היה מי שיקיים אותה כי הכל פחדו).

ומוסיף הרמב"ם '**ולא נצטוותה זאת המצוה אלא לכמו המעמד המפורסם הגדול ההוא אשר פחד ממנו כל העולם, ולהיות פרסום היחוד בזה יעד השם על ידי ישעיה שלא תשלם חרפת ישראל בזה המעמד**' (שיש כאן חרפה גדולה לישראל, כל העולם יודע כולל הגויים שיש תורה ואמונה, ורוצים לעקור את הכל, ואף אחד לא אכפת לו, איזה בזיון התורה זה, איזה בזיון האמונה, אבל אומר הקב"ה אל תדאגו) '**ושיראו בהם בחורים בעת ההיא הקשה - לא**

יפחידם המות ויתירו נפשם (לא יפחדו מכלום) **ויפרסמו האמונה ויקדשו את השם ברבים** (הם הבחורים יפרסו את האמונה ברבים), **כמו שהבטיחנו באמרו (ישעיה כט-כב) "לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו"** (שיהיה מצב שכביכול כל עם ישראל צריך להתבייש מהחרפה, אבל הקב"ה מבטיח לו שפניו לא יחוורו מבושה) **"כי בראותו ילדיו** (כמה צעירים) **מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי" וגו'. ולשון ספרא "על מנת כך הוצאתי אתכם מארץ מצרים** (למה נהיה העם היהודי, לא לקבלת התורה והמצוות, אלא) **על מנת שתקדשו שמי ברבים"!**

חוץ ממטרת הבריאה בלימוד התורה וקיום המצוות, המטרה של הבריאה היא - קידוש ד', ואמר הנביא ישעיה שאם עם ישראל לא עושה כן, יבושו פניו ויחוורו! ואתם אלה שמצילים מזה, ועליכם הנביא אמר את זה.

עצירת גלגלי השמד

וכמו שאמרו כאן, שהם הודיעו כמה פעמים, וכבר בסוף השבעה לפטירתו של מרן ר' שמואל אויערבאך זצוק"ל הקימו ועדת חקירה על ההפגנות והמאסרים, והועדה כתבה דו"ח מסקנות הועדה ונאמר בדו"ח שצריך לעצור את המאסרים, כיון שזה גורר הפגנות, וכל הפגנה והפגנה פחות מתגייסים לצבא!!! זאת אומרת שכל הפגנה מדליקה את אש האמונה בכל צעירי ישראל, בכפרים הרחוקים, בדרום ובצפון! וכמו שאמרו פה שכל אחד שמקבל מכה וכדו' זה מדליק את אש האמונה במאות ואלפי בחורים שנמצאים על הגבול, שהם לא ממש בעולם הישיבתי, ולא הולכים להתייצב, ההפגנות האלה מצילות את כולם, איזה אחריות רובצת עלינו.

הזכירו כאן קודם מה שאני מביא תמיד מהקונטרס שכתב הגאון הגדול רבי רפאל דוד אויערבאך זצוק"ל אחיו של מרן רבי שלמה זלמן זצוק"ל, שם מספר שהגיעו רבנים מאמריקה לארץ, והלכו למרן הרב מבריסק זיע"א, ואמרו לו: ידוע לנו שהרב מתנגד להפגנות בדרך כלל, על השבת ועוד, ומדוע לגבי הפגנות על גיוס בנות ושירות לאומי כן תמכת בזה. וענה להם מקובלני מאבי מרנא רבינו חיים הלוי זיע"א שהציונים והחילונים חשודים על שפיכות דמים, ולכן לגבי הפגנות על חילולי שבת וכדו' אני חושש לשפיכות דמים, אבל לגבי גיוס בנות ושירות לאומי, זה ג' עבירות, ולעבור על כל התורה, וע"ז נאמר יהרג ואל יעבור. עקירת האמונה והצניעות זה ביהרג ואל יעבור, ולכן אדרבה צריך לעשות הפגנות למרות הסיכונים.

החידוש של מרן הרב מבריסק בדין יהרג ואל יעבור

לימד אותנו בזה מרן הרב מבריסק חידוש גדול, שיהרג ואל יעבור זה לא רק כשכופים אותו על עבירות אלו, אלא אף לעשות הפגנות כדי למנוע אחרים מלעבור ביהרג ואל יעבור, זה גם ביהרג ואל יעבור! אנחנו לא מדברים על להיהרג חלילה, וכמו שכבר אמרו למרן ר' שמואל זצוק"ל שאין סכנה כזאת, אבל צריך לדעת שנכון להתייסר עבור זה, וזה כמו שכתוב בנביא שהזכות של המכות בין ידיך, בזה מקבלים אהבת שמים שהקב"ה אוהב אותי ושווה לי את זה, ובזה אני מקדש שמים.

כל אחד צריך לחשוב, איך אני הקטן זכיתי להציל את עם ישראל, אני מקיים את היעוד של עם ישראל להפיץ את האמונה בעולם, הרי כל הפגנה כזאת מתפרסם בצילומים ושידורים בכל העולם, דבר כזה לא היה פעם, ממש בכל העולם וכולם רואים את זה.

מיליונים בכל העולם רואים את הקידוש ד'

הנה יושב כאן הרב רייך שליט"א, יש לו בן בדרום אפריקה, והרב רייך קיבל טלפון מבנו המתגורר שם, מה קרה למנחם שלנו בהפגנה, שאל אותו הרב רייך: מאיפה אתה יודע? ענה לו בנו מדרום אפריקה: מהתקשורת ראיתי זאת, וכמו שהוא ראה, עוד מיליונים ראו, באמריקה בניו זילנד ובאירופה, איך זכינו לקדש שם שמים שזה כל מטרת הבריאה כולה, אנחנו יודעים טוב מאד מה שמרנא החזו"א אמר לב.ג. שהתוכנית שלכם לגיוס בנות בשירות לאומי תכשל, שאנחנו נעמוד חזק, ונקבל מכות והכל הכל, כך התוכנית שלכם תכשל. אבל כשלא עושים כלום, התוכנית מתקדמת, ויעצרו אלפים ועשרות אלפים, מי יפריע להם? אבל עכשיו הם מפחדים כיון שכל הפגנה מעוררת את כולם, וכך נהיה להם המצב יותר גרוע.

אנחנו מאד מקווים שנלך בדרך התורה, ונמשיך בדרך הזאת של מי ששלחו אותו משמיא מרן ר' שמואל אויערבאך זצוק"ל, בזמן הנכון ידע לומר את הדבר הנכון, ולא שם לב לכל הבזיונות והחרמות שעשו לו, וזרקו את ציבור האברכים שהאזינו לדבריו מהכוללים, ועוד ועוד, וביטלו שידוכים, ומה לא!!! ואנחנו זכינו ללכת בדרכיו, ובסייעתא דשמיא נקווה שנמשיך ללכת הלאה והלאה, הרי זה לא יפתר ביום אחד, וכבר מרן ר' שמואל אויערבאך זצוק"ל אמר שזה לא יפתר עד ימות המשיח, אבל ביום מן הימים, אולי נזכה שירפו מאתנו, שיראו שאין לזה סיכוי, והקב"ה ישמע את נאקתנו וזעקתנו, ונזכה לעמוד בניסיון, ולהיפטר מהצרה הזאת.

וכל הבחורים והאברכים שהשתתפו בזה, ובגופם זכו לקידוש ד' הזה, בודאי יזכו להרבה הרבה סייעתא דשמיא, הן בלימוד התורה ובשידוכים והצלחה ובריאות ובכל הענינים, וד' יזכנו שנזכה לראות בעינינו את ביטול הגזירה, ובביאת המשיח במהרה בימינו אמן.